

staar opført en lang Række af Bevillinger, om hvilke det hedder: Da ikke noget af Beløbene er kommet til Udbetaling, søger man om at faa dem bevilgede her. Jeg har i Finansudvalget sagt og gentager det her, at en Del af disse Holdepladser, jeg tør ikke sige alle, vil komme med til næste Aar, men jeg vil hellere kun have dem med paa Finanslovforslaget, for hvilke det hele er lagt til Rette, saadan at man ved, at den Dag, Finansloven er vedtagen, staa vi umiddelbart for Arbejdets Paabegyndelse, fremfor at faa nogle sat ind ved tredie Behandling, om hvilke jeg ved, at de ikke komme til Udførelse alligevel i i det første Aar, fordi man ikke er bleven færdig med Forarbejderne.

Samuelson: Den højtærede Minister udtalte, at man burde holde Arbejdskonflikter, som kunne opstaa indenfor Jernindustrien, udenfor Lokomotivfabrikationen. Naar jeg har stillet det Forslag, jeg omtalte her, er det, fordi jeg i de mange Aar, i hvilke jeg har haft med Ledelsen af Fagforeningen i Jernindustrien at gøre, har faaet noget Kendskab til den Stridbarhed, der gør sig gældende indenfor Jernindustrien. Jeg mener, at det maatte være Betingelsen for at lave Lokomotiver her i Landet, at man holder den Slags Arbejdsstridigheder udenfor. Jeg vil føje til, hvad Ministeren sagde, at ogsaa jeg haaber, at man ikke skulde faa nogen Konflikt indenfor Lokomotivfabrikationen. Det væsentligste er, at uvedkommende Spørgsmaal ikke skulle foraarsage en Konflikt indenfor Industrien.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører udtalte, at han havde Betænkeligheder ved Forsøget med Bygning af Lokomotiver her i Landet, og han mente, at det vilde føre til, at Beskyttelsen skulde gøres større, end den er ifølge den bestaaende Lovgivning. Jeg tror, det ærede Medlem tager fuldstændig fejl i den Betragtning. Her er ikke Tale om at forandre den bestaaende Lovgivning og yde en større Beskyttelse, end der indrømmes ifølge den. Der er her kun Tale om at gøre et Forsøg, der kun skal omfatte en Del af de Lokomotiver, der nu skulde anskaffes efter Forslagene paa Finansloven. Den ærede Ordfører ved meget godt, at det drejer sig ikke om mere end to Fabrikker, der hver skal lave 2—3 eller 4 Lokomotiver. Forsøget kommer altsaa ikke til at omfatte mere end 4—8 Lokomotiver, og der er heri ikke noget som helst Forsøg paa at

skaffe denne Industri en større Beskyttelse end den, den har ifølge den bestaaende Lovgivning.

Den højtærede Minister mente, at den Beskyttelse, som vilde komme den danske Industri til gode, vilde for et Lokomotiv til en Gennemsnitspris af 50,000 Kr. være 2,000 Kr. Jeg tror, den højtærede Minister her regner noget rigeligt. Der er navnlig en enkelt Ting, den højtærede Minister ikke har omtalt, det er Udgiften til Tilsynet i Udlandet, idet Udgiften til Tilsynet er betydelig ringere, naar Lokomotiverne bygges her i Landet, end naar de bygges i Udlandet. For 2 Aar siden, da vi behandlede denne Sag, fik vi f. Eks. fra Ministeriet Oplysninger om, at Tilsynet med et Lokomotiv, der blev bygget i Milano, var ikke mindre end 578 Kr., medens det for et Lokomotiv, bygget hos Smith, Mygind & Hüttemeyer ikke var mere end 14 Kr. Man ser altsaa, at Staten paa dette Punkt har en meget betydelig Besparelse paa op imod 600 Kr. for hvert enkelt Lokomotiv, der bygges i Indlandet.

En anden Side af Sagen, som der ogsaa maa lægges nogen Vægt paa, er, at det danske Arbejde har vist sig at være bedre end det udenlandske Arbejde. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa, at Burmeister & Wain i 1872 byggede 2 Lokomotiver, nemlig Nr. 236 og 237, og at disse to Lokomotiver 35 Aar derefter endnu gjorde Tjeneste paa de danske Statsbaner og fra alle Sider anses for at være de to bedste Lokomotiver, de danske Statsbaner endnu have ejet, og at det er de Lokomotiver, som have trængt til de færreste Reparationer. Det har altsaa vist sig, at det danske Arbejde her staar betydeligt over Udlandets. Jeg tror, det samme vil kunne bekræftes af to ærede Medlemmer her i Salen, nemlig det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) og det ærede Medlem fra Nykøbing paa Sjælland (P. Madsen), der begge ere med i Bestyrelsen for Privatbaner, paa hvilke der løber danske Lokomotiver. Jeg tror, at hvis vi spørge om disse to ærede Medlemmers Mening, ville vi faa det samme Vidnesbyrd, at de Lokomotiver, som ere leverede af Landets egne Fabrikker, ere godt Arbejde.

Saa sagde den ærede Ordfører (P. T. Nielsen), at den Tale, jeg havde holdt i 1906, var en meget beskyttelsesvenlig Tale, som endda var bleven aftrykt og sendt ud i Landet af en eller anden Højreforening. (P. T. Nielsen: Det var Industriens Toldudvalg). Naa, det var Industriens Toldudvalg, det skulde altsaa være et Vidnes-